

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

január 2011

roč. XX (XXI)

Nedaj sa premôcť zlému, ale dobrom premáhaj zlé! R 12,21

List Rimanom, ktorý svojím obsahom zasiahol už mnohých, má čo povedať aj dnes. Dvanásť kapitola je známa najmä obrazom cirkvi a jednotlivých veriacich ako Tela, ktoré svojimi rozličnými, ale navzájom prepojenými časťami, tvorí živý organizmus. V druhej časti kapitoly, ktorá nesie nadpis „cnosti veriacich v Kristu“ (Roháčkov preklad), alebo „pravidlá kresťanského života“ (Ekum. preklad), teda od 9. verša Pavol predstavuje to, čo by sme mohli nazvať charakterom kresťana. Dotýka sa vnútorného človeka. V knihe *Nasledovanie Krista* je podobná myšlienka: „Človek, ktorý chodí duchom, dáva do poriadku a stará sa o to, aby všetky vnútorné impulzy a pohnútky, z ktorých koná, boli čisté. Potom sú jeho činy také, ktoré ani iných nepokúšajú a nevádzajú. Všetky svoje činy podrobuje princípu Ducha.“ Inými slovami povedané: „Ak pracujeme na svojom vnútornom stave, nemusíme sa báť o to, či sme sa správne zachovali, lebo naše rozhodnutia a činy majú dobrý základ (Byť vyučovaný pravdou, z knihy *Nasledovanie Krista*, Thomas Kempis, s.40).

V závere tejto druhej časti kapitoly znie verš 21: „Nedaj sa premôcť zlému, ale dobrom premáhaj zlé“.

Jednoduché a zároveň hlboké. Dáva inšpiráciu pre rozjímanie a výzvu konať. Vieme, že život na tejto zemi je podrobený skaze (R 8,20). Inak povedané: ničieť, rozvracať, znechucovať a dusiť sa človek od malička nemusí učiť. Niekedy sa dokonca zdá, a asi to tak aj naozaj je, že aj tie najlepšie a najkvalitnejšie výtvory, hodnoty a výkony strácajú cenu, rozpadávajú a menia sa na prach samé od seba. Perpetuum mobile neexistuje a ani Pán Ježiš ho nevložil do svojich ani tých najvernejších nasledovníkov. Chcem tým povedať, že každé dielo vyžaduje úsilie. Platí to aj pre veriacich. Bez snaženia a námahy nastupuje stagnácia až úpadok. Veľké reči, silácke mudrovanie a falošné predstavy o tom, aký je Boh, sú len prázdne slová bez moci. To, čo prináša rast, je poslušnosť jednoduchým pravidlám, ako napríklad práve toto v 21. verši 12. kapitoly.

Všetci vedíme vo svojom vnútri zápas dobra a zla. Ježiš v tomto napätí znamená zásadný obrat. Kým som ho poznal, tak v mojom živote zlé dávalo otázky dobrému. Zlé vyzývalo na súboj dobré. Teraz, keď som dal svoj život Ježišovi, dobré kladie otázky zlému. Dobré je výzvou všetkému zlému. Ježiš nám dal toto víťazstvo a to sa stalo súčasne aj povolaním, lebo je to jediná možná cesta k životu a preč od skazy. Ježiš rozbíja nekonečný kruh - zákon odplaty. Tento zákon vyhovuje zlému, znamená teror a smeruje k úpadku a skaze. Preto nám Božie slovo často pripomína, že sa máme o stvorenie, svet, život, vzťahy a spasenie starať. Sme správcami. Premáhať zlé dobrým je Božie povolanie a sila tohto povolania sa ani nedá slovami vyjadriť. Pomôžu len činy.

Robert Zachar

Pavol Herák

Príd Pane na pomoc

Nepýtam hviezdu do daru,
môj poklad na Zem mieri.
Budem spokojný,
ak mi dáš, Bože môj,
viacej, viacej viery.
Ani po slove netúžim,
to nás pyšných robí.
Skôr po skromnosti,
po srdci bez nenávisti,
zloby.
Nechcem zlata plné
truhly.
Nemám rád spŕšky
sladkých slov,
najmä ak Pravde
uhli.
Tá nesmie stratiť korunu
už v žiadnom kúte sveta.
Nedovoľ, aby trpela na
Kríži rozprestretá.
Aby ju kdekto prekrúcal
aj v zamatovom rúchu.
Robil z nej chodník
k Prameňu,
alebo z viery slúžku.
Pohliadni, Pane,
na náš svet, všade
tŕnie a chrastie.
Pomôž vytrhnúť koreň
zla, nech Lásku
nedorastie.
Dnes duše nám
príval svetiel lámu.
No pre nás viacej znamená
to prítómie Tvojho chrámu.

Časť druhá: Evanjelizácia v cirkvi

Kapitola 6 - Prípravy na evanjelizáciu miestneho zboru, 3. časť

4. Porozumenie oblasti, kde žijeme

Ďalším krokom po tom, ako sme zrevidovali miestny zbor, je pozrieť sa na kontext, do ktorého je zbor postavený a odhadnúť, ako najlepšie v jeho rámci evanjelizovať. Cirkevné zbory sa zriedka zaoberajú kontextom ich evanjelizácie do detailov. Potom niet divu, že hovoríme nesprávne veci nesprávnym ľuďom na nesprávnom mieste. Niekoľko hodín bádania v miestnej knižnici, alebo medzi štatistikami o bývaní a zamestnanosti na miestnom úrade, môže odhaliť mnohé. Je tiež možné kúpiť si demografický a sociálno-ekonomický výmer lokality. Jedna z najlepších ciest, ako priviesť zbor ku konfrontácii potrieb a možností zásahu okolia, je priviesť ich k tomu, aby robili prieskum. Existuje široká paleta možností, ako torobiť prostredníctvom rozličných misijných spoločností. Metódou, ktorú používame v organizácii *Zvestuj Ježiša*, sa snažíme dosiahnuť hlbšie porozumenie prirodzenosti komunity, jej silných a slabých stránok a priateľskosti. Keď členovia zboru vykonávajú tento výskum, začnú lepšie rozumieť potrebám ľudí vo svojom okolí, namiesto toho, aby sa spoliehali na vlastné, dávno neplatné domnienky. Nejde tu o poskytnutie príležitostí pre osobnú evanjelizáciu, ale o to, aby kresťania získali cit pre misijné pole okolo nich.

Pred niekoľkými rokmi som pracoval s jedným zborom, ktorý bol hlboko znepokojený nedostatkom misie medzi deťmi, v besiedkach a detských kluboch. Roky pred tým boli dobre známi svojimi nedeľnými besiedkami, na ktorých sa zúčastňovali stovky detí. Keď dokončili výskum miesta, kde pôsobili, na svoj údiv zistili, že v ich okolí žije veľmi málo detí. Populácia zoslarla, deti vyrástli a odsťahovali sa preč - aj miestnej škole hrozilo zatvorenie. Ich hľadanie im pomohlo rozpoznať, že detská práca je v ich kontexte nevhodná. Takže namiesto toho investovali čas a energiu do rozvoja efektívnych misijných programov pre starších ľudí a tých, ktorí sú nútení zostať doma. Podobný výskum, vykonaný o desať rokov neskôr, by mohol dobre odhaliť, že pozemky sa naplnili mladými pármami a okolie sa znova naplnilo deťmi. Výskumy lokality sa teda nemajú robiť „raz za život“: môžu sa opakovať znovu a znovu.

Výskum lokality pomáha určiť, kto žije v okolí zboru, ale tiež, a to je dôležitejšie, ako sa cítia na tomto území a čo hľadajú. Ak zbor preklenie priepasť medzi tým, čo

si myslí, že ľudia potrebujú a čo skutočne chcú, cirkev sa stane v misii a evanjelizácii oveľa efektívnejšou.

5. Víťanie sveta

Výskumy môžu tiež pomôcť identifikovať skupiny ľudí, ktorí žijú na určitom území. V cirkevnej misii bol čas, kedy ste mohli nazrieť do geografickej „farnosti“, do ktorej bol zbor postavený a nájsť spôsoby, ako získať toto územie a populáciu pre Krista. Vo vidieckom živote predošlých storočí sa celá komunita točila okolo kostola, krčmy a obchodu.

Dnes sú rozsiahle územia veľkomiest, ktoré tvoria Veľkú Britániu, veľmi odlišné. Na juhozápade Londýna, kde žijem, je ťažké nájsť geografické hranice medzi rozličnými samosprávnymi obcami. Sociológovia tvrdia, že ľudia, ktorí žijú v takýchto veľkých mestách, nemajú „geografický“ pohľad na lokalitu, v ktorej žijú. Utvárajú si vzťahy podľa miesta pracoviska, oddychu, školy, klubu, krčmy, záujmovej skupiny a vzdelávacieho centra. Evanjelizácia v takomto kontexte by mala byť menej o pokusoch zasiahnuť celú populáciu geografického územia a viac o svedectve rozličným skupinám.

Cirkvi nového tisícročia potrebujú svedčiť v rámci subkultúr a pochopiť ich charakteristiky, ak majú byť relevantné a vítajúce. Existujú ľudia, s ktorými má cirkev len minimálny alebo žiadny kontakt. Podľa MARC Europe (Christian England 1991), jednou z takých skupín sú „mladomanželia“. Cirkvi sú schopné kontaktovať partnerov, ktorí majú deti, často však neefektívne pracujú s tými, ktorí sú „čerstvo zosobášení.“ Cirkvi sú tiež známe svojou neschopnosťou pracovať s mužmi; ženy v cirkevnom živote oveľa viac dominujú. Chýbajú etnické menšiny, často ázijského pôvodu. Ďalšou skupinou, ktorá sa ťažko kontaktuje, sú dospievajúci a tí, ktorí žijú oddelene alebo sú rozvedení. Členovia cirkvi majú tiež sklón byť „vyššou triedou“, než tí z priemerného sociologického profilu na ktoromkoľvek území.

Jeden z najlepších spôsobov, ako zasiahnuť tieto skupiny, je rozvoj osobných vzťahov s ľuďmi v nich a potom vyformovať skupinky. (Cirkev Vinica ich nazýva „spriaznené skupiny“, cirkev Ichthis, ktorá sa schádza po domoch, ich nazýva „susedské skupinky“, priekopnícke cirkvi ich označujú ako „domáce zbory“). Iné, viac fundované cirkvi používajú koncept „Alfa skupiny“, ktoré

založila Holy Trinity a Brompton, za účelom zasiahnutia špecifických skupín ľudí.) Tieto skupinky sú vlastne zborom a kresťanské obrátenie sa chápe tak, že nekresťan sa k nim pridá a postupne prijme zvest o Ježišovi. Oni následne pozvú svojich priateľov, aby s nimi vytvorili ďalšiu skupinu. Cyklickým vytváraním nových skupiniek sa cirkev stále znovu obnovuje. Také malé skupinky pomáhajú dosiahnuť kontextualizáciu zboru, keď sa začína sústreďovať na rôzne kultúrne skupiny - mladí ľudia, neúplné rodiny, starí ľudia, ľudia zo špecifických etnických skupín, alebo z robotníckej triedy či zo strednej vrstvy. Napriek tomu je dôležité, aby skupinky boli spojené jedna s druhou, aj s „materským“ zborom, aby sa podporovala rôznorodosť členstva.

Cirkev tretieho tisícročia bude cirkvou mnohých malých skupiniek. Niektoré z nich sa možno budú stretávať na cirkevnej pôde a budú pochádzať z rôznych etnických a socio-ekonomických zázemí. Iné sa môžu stretávať v presne určených geografických oblastiach, kde sa dva alebo tri páry alebo ľudia z rovnakých socio-ekonomických tried spolu stretnú a vytvoria si vlastnú bunku. Niektoré skupinky môžu mať spoločné záujmy, pozadie, zamestnanie alebo skúsenosti, iné môžu pozostávať z bývalých trestancov, mladých nezamestnaných, vedúcich úradníkov, žien v domácnosti, rozvedených alebo slobodných, umelcov alebo mladých ľudí.

V organizácii *Zvestuj Ježiša* sa pýtame mnohých cirkevných vodcov, ako by identifikovali najmenej desať skupín ľudí v ich okolí a vytvorili s nimi počiatočný kontakt. Cirkvi, ktoré to robia, a ktoré si na pomoc volajú misijné skupiny, majú najefektívnejšiu misijnú skúsenosť. Nedávno sa mi dostal do rúk zoznam skupín, ktoré identifikoval jeden z našich zborov v drsnej štvrti v Glasgowe. Zistili, že tam boli neúplné rodiny, fanúšikovia binga, návštevníci rôznych klubov, deti ulice, starší invalidi, anonymní alkoholici a narkomani. Stratégia ich misie nebola založená na „dobyí územia“, ale na tom, aby sa dostali medzi tieto skupiny, získali ich dôveru, naplňali ich potrebami a svedčili im v skutočných životných situáciách.

Z informácie vytvárenej z výskumu svojho okolia môžete identifikovať skupiny vo vašom okolí, ktoré nie sú zasiahnuté a potrebujú Spasiteľa. Táto informácia je dôležitá v plánovaní stratégie pre rast miestneho zboru.

(pokračovanie nabadúce)

Rob Frost (autor knihy Evanjelizácia v treťom tisícročí, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Už druhý rok uverejňujeme časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

V tichosti hľadať Boha

Taká bola téma semináru žien ECM, ktorý sa konal 25. - 29. októbra 2010 vo Waldeggu pri Baseli (Švajčiarsko). Zúčastnilo sa ho asi 50 sestier z týchto krajín: Alžírsko, Rakúsko, Švajčiarsko, Poľsko, Francúzsko, Slovensko, Maďarsko, Česko, Srbsko, Bulharsko, Macedónsko. Som vďačná Bohu, že som ho aj ja mohla zúčastniť. Páčilo sa mi tam veľa vecí, ale najmä to, že tam bolo veľa Božieho slova: Rozjímanie pred raňajkami, po nich bol seminár. Poobede a večer zneli svedectvá zo života s Bohom a večer aj spev a učenie sa kresťanských piesní. Bola možnosť aj reagovať na to, čo sme počuli.

Aké sú naše túžby? Priania? Žiadosti? Žalmista nás v Ž 63,2 vyzýva hľadať Hospodina hneď za svitania: „Moja duša žízni túžbou po tebe.“ Aj my máme upriamovať naše túžby po večnom Stvoriteľovi. Žalmy nám v tom pomáhajú.

Tiež ma veľmi povzbudilo zamýšľanie sa nad Evanj. Jána 4, keď sa Pán Ježiš stretáva so Samaritánkou. Okrem toho, že jej vyjavil, že je Mesiáš, jej ponúka, aby túžila po dare, ktorý jej Boh chce dať. Jej, ktorá si nevedela rady s piatimi mužmi, jej Pán Ježiš vrátil dôstojnosť. Aj učeníci sa čudovali, že sa Pán Ježiš rozpráva so ženou. Ponúka jej vodu života! V evanj. Lukáša 6,19 čítame, že všetok zástup hľadal Ježiša, aby sa Ho mohol dotknúť, pretože od Neho vychádzala moc a uzdravovala všetkých. Takéhoto Pána máme. Vďaka Mu za to!

Elena Tagajová

Na seminár do Waldeggu som sa veľmi tešila. Najviac však na to, že uvidím novú krajinu, pretože do Švajčiarska som išla prvý krát.

Na nedeľných bohoslužbách, v deň odchodu, ku mne Pán prehovril skrze pieseň Túžim viac. Spieva sa tam: Túžim viac, viac poznať ťa chcem... a potom: viac ako vidieť svet,...

A vtedy som si to uvedomila, že sa do Waldeggu viac teším na krajinu, ako na stratenie sa s Pánom. Tak som sa počas chvál rozhodla, na Koho sa chcem najviac tešiť. A oplátilo sa. Pán ma denne denne prekvapoval. Spoločenstvom so sestrami, slovom, vedením semináru, rozjímaním nad jeho slovom. A tiež aj krajinou.

Najväčším zážitkom a stretnutím Boha v tichosti bol čas osobnej tichej chvíľky a premýšľaním nad textom Ján 4, 1-42. Ježiš a Samaritánka.

Mali sme si nájsť miesto, kde budeme sami. Išla som von, na ihrisko. Krásne a teplo svietilo slnko, hory okolo hýrili jesennými farbami, jemne bolo počuť zvony od kráv, ktoré sa tam pásli. Pán vie, čo mám rada. Modlila som sa, spievala mu chvály a rozmýšľala nad textom.

Boli to krásne dni v Božej blízkosti a som vďačná, že som tam mohla byť. Aj spolu s Elenkou, Rachel, Svetlankou a Kvetkou.

Martina Výbošťáková

Neustále počúvam o tom, že doba je rýchla, že žijeme rýchly život a nemáme na nič čas a nevieme oddychovať. Je na tom kus pravdy? Rozhodne je a to poriadny. No som rada, že v mojom živote to tak celkom nie je. Raz večer o deviatej mi zavolala kamarátka: „Ahoj, čo robíš? Čítam knihu. Čo? Ty máš na to čas? No, vieš ja si ho rada urobím.“

Nemienim si nahovárať, že raz, keď budem staršia, budem odpočívať. Pokoj a ticho sú veci, ktoré v našom živote musia byť. Sú nesmierne dôležité nielen pre duchovný rast, ale aj z psychologického a lekárskeho hľadiska. Sú nevyhnutné pre duševnú rovnováhu nášho organizmu. Ak to tak nie je, potom dôsledky skôr či neskôr pocítíme. Preto som sa veľmi potešila, keď som sa dozvedela tému ženskej konferencie vo Švajčiarsku: „V tichosti hľadať Boha.“ V nádhernom prostredí, ktoré len umocňovalo atmosféru tejto nosnej témy, sme prežili päť krásnych a pokojných dní. Naše spoločné rána sa začínali stíšením nad Písmom a každá z nás mala v tichosti premýšľať nad slovom a až na koniec sme sa mali v skupinkách podeliť o to, čo sme prežili. To, čo sme sa o tichu a pokoji dozvedali na prednáškach, sme hneď v ten deň uvádzali do praxe. Zaujímavou skúsenosťou pre mňa bolo, keď sme v jeden večer od deviatej hodiny nemohli vôbec rozprávať, a to až do deviatej rána druhého dňa. Tých momentov, ktoré stáli zato, bolo veľa a nedajú sa tu opísať, ale jedno viem a to si chcem stále niesť vo svojom vnútri, že som našla niečo vzácne a drahé, čo chcem ešte rozlúsknuť ako oriešok. Tým niečím je pokoj a ticho, kde ja osobne viem nájsť Boha.

Kvetka Balogová

Nie som iba hudobník...

19.12. 2010 mal posledný koncert roka. Roka, v ktorom absolvoval 98 koncertov po celom svete, navštíviac 12 rozličných krajín na 4 kontinentoch. Reč je o Michaelovi Smithovi a dozvedieť ste sa o ňom mohli v posledných dvoch číslach Ohniska. V novembri 2010 na koncerte vo Viedni Michael povedal : „Nie som v prvom rade hudobník (položil ruku na „synták“). V prvom rade som syn môjho nebeského Otca, som Božie dieťa.“

Je veľa misionárov, evanjelistov, hudobníkov, spevákov, ktorí slúžia a cestujú a spia vždy v inom hoteli alebo v rodine a jedia iné jedlá. Ich kufor je veľakrát všetko, čo majú. Som vďačná, že aj Smittova žena Debbie a jeho rodina Michaela „uvoľnila“, aby Božie požehnanie skrze jeho službu spevom a hudbou mohlo prežívať veľa ľudí po celom svete.

milena

Internetový portál (nielen) pre mladých

www.tukan.sk

Okrem toho, že Tukan je exotický vták s veľkým farebným zobákom, je to aj internetový portál pre mladých. Portál je určený pre všetkých „s veľkým zobákom“, čiže pre všetkých, ktorí sa radi rozprávajú.

Na novej stránke nájdete:

- aktuálne informácie a články
- oznamy o stretnutiach
- chat
- on-line poradňa

Basketbalová lopta v mojich rukách má hodnotu 19 dolárov.
Basketbalová lopta v rukách Michaela Jordana má hodnotu 33 miliónov dolárov.

Záleží na tom, v čích je rukách.

Tenisová raketa v mojich rukách nemá žiaden význam.
Tenisová raketa v rukách Peta Samprasa znamená Wimbledon.
Závisí na tom, v čích rukách je.

Palica v mojich rukách môže poslúžiť na odohnanie divého zvieratá.

Palica v rukách Mojžiša rozdelila more.

Závisí na tom, v čích rukách je.

Prak v mojich rukách je detskou hračkou.
Prak v rukách Dávida bol však mocnou zbraňou.
Závisí na tom, v čích rukách je.

Dve ryby a päť bochníkov chleba v mojich rukách stačí na pohostenie mojich priateľov.
Dve ryby a päť bochníkov chleba v Božích rukách však nasýtia tisíce.
Závisí na tom, v čích rukách sú.

Pár klinčov v mojich rukách nestačí ani na búdku pre vtáčiky
Pár klinčov v rukách Ježiša Krista však znamenalo spásu pre svet.
Závisí na tom, v čích rukách sú.

Všetko závisí od toho, v čích rukách je to. Tak vložme svoje starosti, obavy, sny, rodiny a vzťahy do Božích rúk - veď závisí na tom, v čích rukách sú.

(Kevin Burden)

JesusHouse

mládežnícke evanjelizačné podujatie
30. marec - 2. apríl 2011

Témy na JesusHouse:

- ✓ Kto som?
- ✓ Čo z toho budem mať? (keď uverím v Ježiša)
- ✓ Totálne vedľa (otázka hriechu, viny)
- ✓ Je tu niekto? (otázka existencie Boha)
- ✓ Prečo? (otázka utrpenia)
- ✓ Láska je všetko
- ✓ Čo tu vlastne robíš? (zmysel života)
- ✓ To zvládneme!

Satelitný prenos z podujatia bude dostupný pre všetky zbory aj na Slovensku, ktoré prejavia záujem zorganizovať verejné premietanie tohto podujatia.

Vystrojenie svätých

Uprostred svojho premýšľania som „objavil“ odsek Efezsským 4,11-12. Tieto dva verše slúžili ako úvod k jednej kázni, ktorú som počul. Avšak keď sa zdôraznil ich dopad, celkom mi unikol zvyšok kázne, pretože zrazu som pochopil, ako môžeme urobiť to, čo nám Pán prikázal. „A On ustanovil jedných za apoštolov, iných za prorokov, zase iných za evanjelistov, a iných za pastierov a učiteľov, aby pripravovali svätých na dielo služby, budovať telo Kristovo“ (ev. preklad).

To, čo tu Pavol hovorí je, že „dielo služby“ (ktorého súčasťou je evanjelizácia) sa má konať prostredníctvom „svätých“, teda prostredníctvom celého Božieho ľudu. Nebol som schopný pochopiť, ako by mohol byť zasiahnutý celý svet, pretože som si myslel, že evanjelizáciu mali robiť kazatelia, misionári a evanjelisti. (Bolo to dôsledkom mojej skúsenosti, ako cirkvi dnes v skutočnosti fungujú.) Samozrejme nikdy nebude dosť evanjelistov na to, aby zasiahli evanjeliom „všetky národy“. Pavol tu však hovorí, že služba, vrátane evanjelizácie, je prácou laikov! Je to naša práca!

Toto muselo byť kľúčom evanjelizácie sveta – každý kresťan šíriaci evanjelium všade. Nikdy by nebolo dosť evanjelistov na získanie celého sveta, ale je dostatok laikov. Podľa najnovších počtov takmer jedna tretina obyvateľov sveta je kresťanská (aspoň nominálne). Dokážeme „hlásať evanjelium celému svetu“.

Čo však so služobníkmi, evanjelistami a misionármi? Čo je ich úlohou? Podľa Pavla ich úlohou je pripraviť laikov na túto službu. Ich úlohou je vystrojiť nás, aby sme mohli byť Božím ľudom a robiť to efektívne. Tento princíp podporuje aj zdravý rozum. Miestny zbor s tridsiatimi (úprava prekl.) de facto služobníkmi celkom iste bude efektívnejší, ako jeden služobník a pasívny zbor. Skupina tridsiatich piatich aktívnych kresťanov na internáte iste bude mať väčší vplyv, než dvaja pracujúci služobníci, ktorí sa snažia všetko utiahnuť sami. Je zvláštne, že v dnešnej cirkvi sme si vytvorili takýto vzor: laici odovzdávajú všetku svoju prácu ordinovanému služobníkovi, pohodlne sa usadia a prizerajú sa – držia pritom palce kazateľovi, tu a tam mu asistujú – ale zriedka slúžia oni sami, vonkoncom nedovolia kazateľovi, aby ich vycvičil.

Tento princíp podporuje aj matematika. Ak ste skeptickí ohľadom možnosti naplniť prikaz komunikácie evanjelia celému svetu podľa tohto Pavlovho princípu, dovoľte mi podeliť sa o niekoľko matematických zaujímavostí. Na chvíľu si predstavme, že na svete je iba jeden kresťan. Je to však verný kresťan, preto sa snaží šíriť evanjelium. Behom šiestich mesiacov jeho práca priniesie ovocie. Jeden z jeho priateľov sa stane kresťanom. Títo dvaja sa naďalej venujú evanjelizácii. Do konca tohto prvého roka obaja získajú pre Krista ďalšieho človeka. Už sú teda štyria. Ak to tak pokračuje, do konca tretieho roka ich bude 64, do konca piateho roka dokonca 1024. Rok čo rok spoločenstvo kresťanov rastie – stále rýchlejšie. Ak by sa tento vzor neustále uplatňoval, za šesťnásť rokov by bolo cez štyri miliardy kresťanov – dve tretiny ľudskej populácie! (úprava prekl.) Matematicky je možné zasiahnuť evanjeliom takmer celý svet za jednu generáciu!

Nuž, samozrejme každému z nás je jasné, že za uplynulých dvetisíc rokov sme tak mohli urobiť, ale svet ani zďaleka nie je plný kresťanov. Prečo nie? Čo sa to stalo? Myslím si, že je to jasné. Príliš málo kresťanov povie evanjelium svojim priateľom. Príliš mnohí sme sa vzdali zodpovednosti služby pre Krista.

Tento princíp podporuje aj história. Kedykoľvek v histórii sa uplatnil tento princíp, dostavili sa veľkolepé výsledky. Zoberme si príklad prvotnej cirkvi, alebo Wesleyánske prebudenie v 18. storočí. V našej dobe tento princíp potvrdzuje aj skúsenosť latinsko-americkéj cirkvi. Cirkev tu neustále rastie práve vďaka vycvičeniu laikov k aktívnemu svedeckému životu. Táto snaha sa zrodila z obrovskej frustrácie jednej z najväčších misionárskych organizácií, Misie Latinskej Ameriky.

V polovici 50-tych rokov bola Misia Latinskej Ameriky ustarostená. Vodcom Misie bolo zjavné, že cirkvi sa veľmi nedarilo v oblasti evanjelizácie. Dokonca to išlo dolu vodou. Nárast obyvateľstva niekoľkonásobne prevýšil tempo cirkevného rastu. Percentuálny podiel kresťanov v spoločnosti každý rok klesal!

Keď sa Misia Latinskej Ameriky pozrela zblízka na cirkev, aby zistila, čo by sa dalo spraviť, bola sklamaná. Cirkev zjavne trpela strnulosťou (chlada) a paralýzou. Vyčerpaní a vyhovení kazatelia kázali banálne kázne

fahostajným, apatickým zborom. Záujem v cirkvi sa zvýšil iba v prípadoch delenia sa a hádok nad nepodstatnými doktrínovými otázkami. Takisto odrádzajúci bol aj fakt, že kým cirkev nerástla, iné hnutia – väčšinou nekresťanské – rástli. Odhodlaní nevzdať to sa vodcovia tejto misijnej organizácie rozhodli hlbkovo študovať tieto rýchlo rastúce hnutia, aby zistili a zhodnotili tajomstvo ich úspechu.

Pozreli sa na komunistické hnutie. Počas sto rokov sa toto proti-kresťanské hnutie rozrástlo z hrstky odovzdaných mužov a žien na hnutie miliardy ľudí po celom svete. Takisto sa pozreli na Svedkov Jehovových. Toto pseudo-kresťanské hnutie rástlo ročne asi 400 percentne. Potom sa pozreli na jediné odnož kresťanstva v Latinskej Amerike, ktorá rástla, na Letničných kresťanov. Za iba 50 rokov práce sa toto hnutie rozrástlo na 50 miliónov nasledovníkov.

Čo bolo tajomstvom úspechu týchto rozličných hnutí? Celkom iste nie rovnaké poslanstvo. To, čo by povedal vedúci komunistickej mládeže, bolo presne opakom zvesti letničného pastora.

Po podrobnej analýze týchto hnutí dospeli k odpovedi: každé z nich úspešne mobilizovalo svoju členskú základňu k nepretržitému zasahovaniu nových ľudí. Misia Latinskej Ameriky sformulovala svoj nález do definície, známej ako Strachanova teória: „Úspešný rast (expansion) akéhokoľvek hnutia je priamo úmerná s jeho úspechom mobilizovať a zapojiť celú členskú základňu do konštantnej propagácie svojich presvedčení.“

Verím, že v tejto chvíli vám znie táto téma zvláštne známa. V skutočnosti to nie je nič iné, než parafráza odseku Efezsským 4,11-12: „Každý laik má byť aktívny v službe.“

Z knihy *Small Group Evangelism* od Richarda Peace-a (IVP)

prel. G. Kopas

Môj ochrankár a zázraky každodenného života

Nedávno som dostala zaujímavú ponuku zo školy. Mohla som prestúpiť na inú školu, oveľa lepšiu, kde by sa všetko vyučovalo len v angličtine a študenti po maturite odtiaľ odchádzajú študovať do zahraničia. Najskôr som bola nadšená a myslela som, že to je dokonca Božia vôľa, pretože minulý školský rok som mohla ísť na výmenný pobyt do Francúzska, ale nakoniec som sa dozvedela, že nevidiacich nechcú. Vtedy mi Boh povedal, že má pre mňa niečo lepšie a ja som si myslela, že práve toto je to, čo mal Boh na mysli. Ale keď som sa modlila, jasne mi povedal, aby som tam nešla a že mám ostať presne tam, kde som, lebo on má pre mňa niečo lepšie. Dosť ma to prekvapilo, ale poslúchla som. O pár dní na to, keď som sa vracala domov zo školy, stretla som jednu sestru

misionárku, ktorá je plná Ducha Svätého. Len čo ma zbadala, povedala: „Ty pôjdeš o 3 roky do Ameriky. Dobré?“ Ani neviem opísať ten šok, ale vtedy som vedela, že mi ju poslal Boh.

Je až neuveriteľné, ako sa o nás stará, aj o úplné maličkosti. Dokonca som raz mala chuť na jeden koláč a nikde som ho nevedela zohnať. A zrazu prišla jedna teta z Vrbového, ktorá ma vedie do školy. Povedala, že včera piekla a doniesla mi ochutnať a bol to presne ten koláč. Možno sa to bude zdať hlúpe, sama sa na tom smejem, ale aj toto bol pre mňa taký dôkaz, že Bohu na mne záleží. A v ten istý týždeň som premýšľala o svojich pomôckach, že sú veľmi drahé. No a uprostred týždňa prišla spoločnosť, ktorá odmeňuje študentov s dobrým prospechom a dali mi finančnú odmenu. A ako by to ešte nestačilo, dostala som o niekoľko týždňov na to štipendium od nadácie. Nemôžem na to povedať nič, iba veľké ďakujem môjmu Bohu, najlepšiemu priateľovi a môjmu ochrankárovi na každom kroku. Niekedy vidíme len veci, akože niekomu narástla noha, alebo bol uzdravený z rakoviny. Ale chcem ťa povzbudiť k tomu, aby si mal oči otvorené pre zázraky každodenného života. Budeš nimi povzbudený a mnohí môžu prísť k Ježišovi skrze teba.

mishell z Trnavy

Boli sme pri tom...

Spoločné zhromaždenie zborov v Seredi a v Košiciach

V nedeľu 14. 11. 2010 sa stretlo niekoľko zborov v DK v Seredi. Zhromaždenie sa konalo poobede a večer s piesňami, modlitbami, svedectvom, bábkovým divadlom pre deti, a kázaním. Stretnutie sa konalo k ukončeniu roku modlitieb, do ktorého sa všetky naše zbory a stanice v SR zapojili.

Na východe sa zhromaždenie konalo v Košiciach. Zhromaždenie viedol br. Kocov a kázal br. Bassano.

V túto nedeľu sme sa pripojili aj k tisícim kresťanom po celom svete v modlitbách za prenasledovanú cirkev.

mb

fotky na www.umc.sk

StreD – Stretnutie pracovníkov s deťmi

Seminár STR-E-D (Stretnutie ECM detskáčov) bol zameraný na dôležitosť práce s deťmi a aj na možnosť robiť stíšenia. Konal sa 19.-21.11.2010 v Liptovských Revúciach. Mali sme čas na spoločné zdieľanie sa o našej práci, jej radoostiach, ale aj trápeniach. Bol vyhradený čas aj na modlitby za každý zbor a misijnú stanicu, kde sa s deťmi pracuje. Seminár bol obohatený aj o tvorivé dielne, učenie sa nových piesní a hier, ktoré môžeme pri našej práci využiť. Mohli sme si zapožičať rôzne materiály a knihy k službe deťom.

Marika Š

fotky na www.umc.sk

Kto sa smeje naposledy

Hovorí to staré príslovie, končiace sa „smeje sa najlepšie“. Táto životná múdrosť sa stále osvedčuje a iste ste ju tiež zažili. Kto sa však smeje naposledy? Kto môže byť šťastný napokon z toho, že sa správne rozhodol? Na to by musel poznať budúcnosť.

Vašu budúcnosť nevieme predpovedať, ale môžeme poukázať na niekoho, kto ju pozná: Ježiš Kristus. Hovorí o sebe: Ja som počiatok i koniec (Zj 23, 13). Tento Ježiš Kristus, ktorý pozná váš život, ponúka, že vás životom povedie. Tým, čo Mu dôverujú, zaslúbil, že ich bude sprevádzať až do konca sveta. Inými slovami: Nikdy nebudete sami, nech sa v hociakej situácii nachádzate.

Život s Ježišom Kristom sa začína stanovením miesta. Keď s autom zabľúdate, musíte najskôr zistiť, kde sa nachádzate. Až potom si môžete vytýčiť cestu do cieľa. Istý malý chlapec zamestnanca polície bol pyšný, keď si nasadil otcovu čiapku. Cítil sa ako správny policajt, hoci čiapka mu bola priveľká. Nie ste na tom s Bohom tak, ako tento chlapec? Pokrstili vás, možno konfirmovali a predsa máte pocit, že vás viera skôr sklamala? A Ježiša Krista ako záchrancu a priateľa nepoznáte?

Podľa Biblie sa každý najskôr od Boha raz vzdialil. Iste, nikto väčšmi ako iný. A predsa ani ten najlepší život, aký by človek dokázal viesť, nezaväži, aby obstál pred Bohom ako spravodlivý (vid' R 3, 23). Hriechy – veľké ako aj „menšie“ - vzdiaľujú človeka od Boha. Vražda, zrada, nenávisť, podvod, nepoctivosť alebo aj „iba“ ľahostajnosť a pýcha (a veľa iného) sú múrom, ktorý žiadny človek neprekoná. Ježiš je dverami do tohto múru tým, že Boh na neho vložil hriechy a viny všetkých ľudí. Odvtedy všetci, čo chcú, môžu prísť opäť do Jeho blízkosti.

Táto ponuka platí aj pre vás. Ježiš neodstráni iba vaše osobné viny. Naplní váš život a daruje vám pokoj a istotu večného života. Mier, láska a odpustenie – to všetko môžete dnes mať. Preto vás chceme povzbudiť, aby ste svoju dôveru vložili na Ježiša Krista, ktorý vás chce zmieriť s Bohom. To je tá najlepšia poisťka pre budúcnosť, akú môžete uzatvoriť, lebo platí až za smrť. Ježiš hovorí: „Kto dvere otvorí, k tomu vstúpim.“ Otvorili ste už dvere svojho života pre Boha? Potom patríte aj vy napokon medzi šťastných.

Doris a Wilfried Schulte, Neues Leben 7/03
z nemčiny MZ

Milé deti,

Ani neviem ako, ale už tu máme zase nový rok. Tento krát som si pre vás pripravila menší, možno aj väčší biblický kvíz. Tak vám prajem dobrý čas nad študovaním Biblie. Skúste si na pomoc zobrať rodičov a tak spolu stráviť chvíľu nad Božím Slovom.

Verím, že ste mali pekné prázdniny. Veľmi by ma potešilo, keby ste nám poslali nejaký príbeh, alebo obrázok. To, čo ste zažili, ako ste sa mali. V nasledujúcom čísle ich radi uverejníme.

Majte sa krásne!

Martinka

1. Ktoré dve pekné veci sú povedané o Bohu vo verši a ktoré dve veci o človeku? (Ján 3,16)

- a. Boh miluje a dáva, človek verí a má
- b. Boh miloval, človek bude žiť
- c. Boh stvoril svet, človek nezomrie

2. O ktorých mužoch čítame, že videli Boha? (2.Moj 24,11)

- a. Mojžiš
- b. Izraelci
- c. všetci

3. Kde je napísané, že máme čítať Slovo Božie po všetkých dňoch svojho života?

- a. Ž 146, 1
- b. Ján 1,1
- c. 5M 17,19

4. Jeden muž sa modlil a Hospodin mu odpovedal slovami jeho vlastnej modlitby. Kto to bol?

- a. Nehemiáš
- b. Jeremiáš
- c. Malachiáš

5. Kto bol prvým hudobníkom? (1. Moj 4, 21)

- a. Júbal
- b. Dávid
- c. Koráchovci

6. Kde je reč o 70 jazdcoch, 70 učeníkoch, 70 synoch?

- a. Jób 1, 2
- b. Mt 16, 9-10
- c. Sk 23,23 a L 10,1 a Sud. 8, 30

7. Ktorý malý muž smel Pána Ježiša prijať do svojho domu?

- a. Zacheus
- b. Lukáš
- c. Samuel

8. Kde hovorí Boh, že sa nikto neskryje na „skrytých miestach“?

- a. 1.Petra 3, 3-4
- b. Józua 10, 17
- c. Jer. 23, 24

9. Ako sa volá posledné mesto menované v Biblii?

- a. Betlehem
- b. Jeruzalem
- c. Babylon

10. Ktoré zvieratko nájdeme v palácoch kráľových? (Pr. 30, 28)

- a. mačiatko
- b. jašteričku
- c. škrekča

Foto z niektorých vianočných akcií našich zborov

Trnava 18.12. - odovzdávanie balíčkov

Samaritan's Purse

Sereď - vianočný koncert pre detský domov

BA mesto - program detí na Štedrý večer

Akcie ECM v roku 2011

18. 3. Zasadnutie Rady SO ECM, Bratislava
8. - 9. 4. Oblastná pracovná konf. ECM,
Veľké Bielice, Partizánske
27. - 29. 5. Výročná konferencia ČR a SR
14. - 15. 10. Pastorálka a školenie ECM, Račkova dolina

Obec MARKOVCE
072 06 Malčice, okr. Michalovce

ĎAKOVNÝ LIST

EVANJELICKEJ CIRKVI METODISTICKEJ, RADE SLOVENSKEJ OBLASTI

Dovoľte, aby som Vám vo svojom mene Bc. Valérie Efkovéj starostky obce Markovce, ale aj v mene rodín v našej obci postihnutých povodňami, úprimne poďakovala za Váš finančný príspevok celocirkevnej zbierky „Pomoc postihnutým povodňami“.

Patrí Vám uznanie, za tento čin, prostredníctvom ktorého sme spolu s Vami mohli zabezpečiť mnoho vecí pre postihnuté rodiny. Na základe ich požiadaviek im boli zakúpené predovšetkým PVC podlahoviny, koberce ale aj školské potreby a veci potrebné do domácností.

Ako starostka obce oceňujem Vašu pomoc, lebo chápete, že nie je ľahké bojovať s prekážkami v ťažkých a zložitých podmienkach.

Do Vašej ďalšej práce Vám želim hlavne pevné zdravie, pokoj a aj naďalej odhodlanie pomáhať tam, kde to naozaj potrebujú.

S úctou

Bc. Valéria Efková
Bc. Valéria EFKOVÁ

starostka obce

Obecný úrad, tel.: 056/649 62 30, Fax: 056/688 22 41
e-mail: ocumark@stonline.sk, www.markovce.sk

NEPREHLIADNITE

Európsky metodistický festival

1.-5. 8. 2012

Krakow – Poľsko

Predbežná milosť

Hľadanie stôp

- istý mladý muž sa zľakol toho, koľko vystatovačnosti v ňom váži, a zakúsil, že Boh ho trestajúc nerobí menším, ale napráva;
- jedna pani sa vedela modliť iba „Pane, verím, pomôž mojej nedôvere“, lebo sa jej zdalo, že sa jej viera v Boha stále znovu stráca. Nemôže Ho prijať, a predsa cíti, že ju Kristus zasahuje;
- kresťanská rodina chce dať svoje prvé dieťa pokrstiť, nie však iba pre tradíciu, ale z presvedčenia viery, že mu už bol ponúknutý Boží zväzok skôr ako môže naň odpovedať;
- manželia hovoria o svojej ťažkej životnej ceste a pri pohľade nazad vidia, ako často ich Boh ochraňoval a otváral nové dvere;
- istá stará matka sa nevzdáva nádeje, že Boh má ešte cesty a spôsoby, ako sa stretnúť s jej deťmi a pozvať ich k odpovedi vo viere;
- istá osoba vyznala pri svojom prijatí do vyznávajúceho členstva, ako Boh pôsobil v jej živote zmeny, ktoré v žiadnom prípade nemôže považovať za vlastné zásluhy.

To je niekoľko príkladov môjho hľadania stôp tej „predbežnej milosti“, o ktorej my metodisti hovoríme často a s presvedčením. Sú to stopy zo stretnutí, ktoré som mal v minulom roku.

Začíname teraz nový rok. Čo by mohlo byť lepšie ako začínať každý deň s vďačnosťou, lebo Boh nás vo svojej milosti predchádza. To nám aj pomôže premáhať zlé dobrom.

Preto: Šťastný nový rok!

Biskup Patrick Streiff, z nemč. MZ

Kalendár ciest v januári:

10. - 14. Exekutíva Biskupskej rady, Dallas USA;
20. - 21. Exekutíva Európskej metodistickej rady, Krakov Poľsko;

Národný týždeň manželstva a rodiny

Evanjelická aliancia v spolupráci s inými organizáciami organizuje 14. - 20. februára 2011 Národný týždeň manželstva a rodiny. Cieľom kresťanských podujatí v tomto týždni je vnášať kresťanské hodnoty do spoločnosti – podpora manželstva muža a ženy. Z toho vyplývajúca podpora zdravej rodiny.

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468, eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko v elektronickej podobe FAREBNE

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ